

[Langsted]

I henhold til Radioavisen samme dag har Risø imidlertid påpeget, at man ved en realistisk beregning vil finde 1.000 senere dødsfald eller mindre som følge af det værst tænkelige uheld. Det fremgår endvidere, at miljøstyrelsen støtter sig til beregninger, som Risø har gennemført.

Ifølge TV-Avisen den 20. november har foreningen Reel Energi Oplysning, REO, fremlagt beregninger, der viser, at følgerne af det værst tænkelige uheld lige så godt kan være 20 kræftdødsfald som 20.000.

Besvarelse (11/12 78):

Miljøministeren (Ivar Nørgaard):

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøstyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»På det pressemøde, hvor miljøstyrelsen offentliggjorde sin redegørelse, udtalte underdirektør N. E. Busch, Risø, at miljøstyrelsens beregninger af sundhedsmæssige konsekvenser er rigtige under de gjorte forudsætninger, men at beregninger af sundhedsmæssige konsekvenser ud fra mere realistiske forudsætninger efter hans opfattelse ville føre til ca. 1.000 kræftdødsfald.

Miljøstyrelsen har i sin redegørelse gjort opmærksom på, at styrelsens beregninger af sundhedsmæssige konsekvenser er foretaget på grundlag af Forsøgsanlæg Risøs beregninger af strålingsdoser på dansk område som følge af uheld på Barsebäckværket. Risøs beregninger og omregningen til sundhedsmæssige konsekvenser er foretaget ud fra antagelser, der er søgt valgt, således at konsekvenserne ikke undervurderes.

Miljøstyrelsen har den 5. december 1978 modtaget den af REO offentliggjorte tabel, som omtales i spørgsmålet. Der vedlægges en kopi af tabellen.

I tabellen nævnes 11 forhold, som efter REOs opfattelse vil føre til en reduktion af antallet af kræftdødsfald. Til de dæmpende forhold, der er nævnt i tabellen, skal styrelsen bemærke følgende:

Der er ikke taget hensyn til, at foreløbige resultater af tyske undersøgelser antyder, at den mængde radioaktive stoffer, som ved et kernenedsmeltningssuheld slipper ud af reaktoren, er overvurderet. Forsøgsanlæg Risø har i brev af 12. oktober 1978 oplyst miljøstyrelsen om, at de tyske undersøgelser først

vil være tilendebragt i 1979. Miljøstyrelsen mener ikke, at der bør tages hensyn til resultatet af disse undersøgelser, før de er tilendebragt, og før det er undersøgt, om resultaterne også har gyldighed for Barsebäckværket.

Der er heller ikke taget hensyn til den reduktion, som kan forventes i mængden af indåndede radioaktive stoffer ved ophold inden døre, idet der ikke foreligger tilstrækkelig dokumentation til at fastsætte en bestemt talværdi for størrelsen af en sådan reduktion. Miljøstyrelsen er i øjeblikket i færd med i samarbejde med sundhedsstyrelsen at vurdere, i hvilket omfang ophold inden døre reducerer skadevirkningen.

Hvad angår dosishastighedens betydning for beregning af senskader, gøres der i miljøstyrelsens redegørelse opmærksom på, at dyreforsøg synes at vise, at skadevirkningen pr. dosis er mindre ved lave dosishastigheder og formentlig også ved lave doser. Sundhedsstyrelsen har dog ikke kunnet oplyse, hvor stor reduktion der er tale om.

Miljøstyrelsen har heller ikke fundet, at der på nuværende tidspunkt er grundlag for at bestemme udslippet af afhængighed af kerne størrelse og anvendte byggematerialer.

Spredning af en given mængde radioaktive stoffer mindsker ikke nødvendigvis antallet af senskader. Dette antal er først og fremmest bestemt af mængden af frigjorte radioaktive stoffer.

Aldersfordelingen i København kan føre til et mindre antal kræftdødsfald end angivet i miljøstyrelsens redegørelse, men ifølge sundhedsstyrelsen kan det ikke på grundlag af Risøs dosisberegninger siges, hvor stor reduktion der kan blive tale om.

Miljøstyrelsen har som nævnt tidligere i sine beregninger taget udgangspunkt i Forsøgsanlæg Risøs beregninger af strålingsdoser på dansk område. Der er i disse beregninger ikke taget hensyn til en reducerende virkning af kroppens afskærmning. Den eventuelle reducerende virkning vil i øvrigt kun give sig udslag i ca. 4.000 af de 20.000, nemlig den del, som ikke skyldes indåndede radioaktive stoffer.

Risøs beregninger er foretaget ud fra en antagelse om, at befolkningens vaner ikke ændres som følge af et uheld. Dette er en forsigtig, pessimistisk antagelse. Antagelsen indebærer, at befolkningen opholder sig udendørs i 11 pct. af tiden og indendørs i 89